

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی درمان پردازش مجدد هولوگرافیک و رفتاردرمانی دیالکتیکی بر انعطاف پذیری شناختی و تکانشگری بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی شهر ایلام

محل انتشار:

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، دوره 27، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدنبی صالحی - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

نجمه حمید - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

کیومرث بشلیده - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

نسرین ارشدی - گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: افسردگی شایع ترین اختلال روان پزشکی در سراسر طول عمر می باشد که یکی از پیامدهای مهم آن، افزایش میزان خودکشی و اقدام به خودکشی می باشد. بنا بر این پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی درمان پردازش مجدد هولوگرافیک و رفتاردرمانی دیالکتیکی بر انعطاف پذیری شناختی و تکانشگری بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی انجام گرفت. مواد و روش ها: روش پژوهش حاضر آزمایشی و از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی شهر ایلام در سال 1397 بودند. که با روش نمونه گیری تصادفی ساده، نهایتاً 45 نفر به عنوان اعضاء نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در سه گروه درمان پردازش مجدد هولوگرافیک، گروه رفتاردرمانی دیالکتیکی و گروه کنترل گمارده شدند. ابزار گردآوری داده های پژوهش شامل مقیاس انعطاف پذیری شناختی (دنيس و وندروال)، مقیاس تکانشگری (بارت) بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS vol.21 توسط آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره و آزمون بونفرونی تجزیه و تحلیل شدند. یافته های پژوهش: نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره نشان داد که بین انعطاف پذیری شناختی و تکانشگری در گروه های آزمایشی (گروه پردازش مجدد هولوگرافیک و رفتاردرمانی دیالکتیکی) و گروه کنترل تفاوت معنی داری به لحاظ آماری مشاهده می شود ($P < 0.001$). هم چنین نتایج آزمون بونفرونی نشان داد که گروه رفتاردرمانی دیالکتیکی نسبت به گروه درمان پردازش مجدد هولوگرافیک میزان تکانشگری بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی را بیشتر کاهش داده است ($P < 0.001$). ولی در میزان انعطاف پذیری شناختی بین گروه رفتاردرمانی دیالکتیکی و گروه درمان پردازش مجدد هولوگرافیک تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P > 0.474$). بحث و نتیجه گیری: هر دو درمان پردازش مجدد هولوگرافیک و رفتاردرمانی دیالکتیکی می توانند برای درمان اختلالات طیف افسردگی و مداخله در شرایط بحرانی نظیر اقدام به خودکشی سودمند و کارآمد باشند.

کلمات کلیدی:

A suicide attempt, Cognitive flexibility, Depression, Dialectical behavioral therapy, Impulsivity, Holographic, reprocessing therapy
درمان پردازش مجدد هولوگرافیک، رفتاردرمانی دیالکتیکی، انعطاف پذیری شناختی، تکانشگری، افسردگی، اقدام به خودکشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144189>

